

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8CoE/93/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8711201424
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fiľakovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8711201424.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fiľakovského a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovaľovej v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ s.r.o., so sídlom Pribinova č. 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený: Advocate s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova č. 25, IČO: 36 865 141, proti povinnému: H. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. XX. augusta XXX/XX, XXX XX A., o vymozenie istiny 456,- eur s príslušenstvom a trov exekúcie, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Poprad č.k. 15Er/78/2011-25 zo dňa 28.1.2021, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

Oprávnený nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania a povinnému a súdnemu exekútorovi sa ich náhrada nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol tak, že exekúciu zastavil a súdnemu exekútorovi priznal nárok na náhradu trov exekúcie voči oprávnenému v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady trov exekúcie rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil okrem iného ustanovením § 243h ods. 1, § 243f ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4., ods. 5, ods. 6, § 39 ods. 4, § 57 ods. 1 písm. m) zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, § 17 ods. 1, ods. 2 zákona č. 191/1950 Zb. zákon zmenkový a šekový.

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že spísaním zápisnice pred súdnym exekútorom dňa 04.02.2011 sa začalo exekučné konanie proti povinnému na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu - Rozhodcovského rozsudku č. k. SR 18575/09 zo dňa 15.11.2010. Súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie dňa 26.03.2012.

4. Dňa 04.02.2016 postúpil súdny exekútor oznámenie oprávneného zo dňa 21.01.2016, ktorého je vykonávaná exekúcia a na podklade ktorého bol spísaný formou zápisnice aj samotný návrh na vykonanie exekúcie. Rozhodovacia činnosť súdu vykonávaná podľa ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vedúca k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie po preskúmaní formálnej a materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu zohľadnila logicky všetky tieto skutočnosti, pretože súd sa s obsahom exekučného titulu a dôvodmi jeho vydania v celosti oboznámil a nevyžadoval žiadne ďalšie spresnenia. Exekučný titul bol vydaný ako dôsledok riadne vykonaného súdneho konania, v ktorom boli dodržané všetky zásady spravodlivosti. Skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným sa stali predmetom dokazovania a strany sporu voči nim mali možnosť uplatňovať akékoľvek relevantné námietky. Exekučný titul bol v dôsledku takto riadne vedeného sporového konania vydaný okrem iného a s prihliadnutím

na existenciu neprijateľných zmluvných podmienok, obmedzení alebo neprípustnosti použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi. Vzhľadom na uvedené oprávnený navrhol, aby súd rozhodol o pokračovaní exekúcie.

5. V súvislosti s ďalším postupom v exekúcii súd zistil, že dňom účinnosti novely Exekučného poriadku k 23.12.2015 došlo k odkladu tejto exekúcie ex lege v zmysle § 243f ods. 3 Exekučného poriadku z dôvodu, že exekučným titulom v tomto konaní je rozhodnutie, ktorým sa priznal nárok zo zmenky. Preto súd v prvom rade musel skúmať, či je tu dôvod na rozhodnutie o pokračovaní v exekúcii alebo dôvod na zastavenie exekúcie v zmysle § 243f ods. 4 až 6 Exekučného poriadku.

6. Zákomom č. 438/2015 Z. z. došlo s účinnosťou od 23.12.2015 k novelizácii Exekučného poriadku, ktorá sa týkala vymáhania nárokov zo zmenky proti povinným, ktorí sú fyzickými osobami. Podľa novej právnej úpravy je oprávnený povinný opísať v návrhu na vykonanie exekúcie aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným a pripojiť dôkazy osvedčujúce tieto skutočnosti; túto povinnosť má aj indosatár. Predmetnou novelou bolo doplnené tiež prechodné ustanovenie § 243f Exekučného poriadku, ktoré vyžaduje, aby uvedené skutočnosti boli doplnené aj v už začatých exekúciách, a to do 30 dní od účinnosti zákona č. 438/2015 Z. z. (t. j. do 22.01.2016). Pre už začaté exekúcie, v ktorých sa vymáha právo zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou, platí dňom účinnosti predmetnej novely ex lege odklad exekúcie (§ 243f ods. 3 Exekučného poriadku). V prípade riadneho a včasného doplnenia návrhu na vykonanie exekúcie má súd preskúmať, či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku, a ak exekúcie nezastaví, má rozhodnúť o pokračovaní exekúcie (§ 243f ods. 6 Exekučného poriadku).

7. Novelizované znenie Exekučného poriadku účinné od 23.12.2015 teda určilo oprávnenému povinnosť doplniť návrh na vykonanie exekúcie v začatých exekúciách, v ktorých sa uplatňuje nárok zo zmenky, a to v lehote do 22.1.2016. Zákonodarcu sledoval touto novelou zvýšenú ochranu spotrebiteľa a určil oprávnenému povinnosť v prípade, ak sa vedie exekučné konanie proti fyzickej osobe na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky, preukázať, že nejde o nárok, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou alebo v prípade, ak sa jedná o nárok zo zmenky, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, preukázať, že v konaní, v ktorom bolo vydané rozhodnutie (podklad na vykonanie exekúcie), bolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky alebo rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom. Z ust. § 243f ods.4 Exekučného poriadku vyplýva, že dôvody na zastavenie exekúcie podľa ust. § 57 ods. 1 písm. m/ sa prezumujú (predpokladajú), ak sa nepreukáže opak. Dôkazné bremeno preukázať neexistenciu dôvodov na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku má oprávnený, avšak zákon zároveň stanovil oprávnenému lehotu, v ktorej musí dôkazné bremeno splniť.

8. Z doplnenia návrhu na vykonanie exekúcie vyplýva, že podľa oprávneného sú rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným od počiatku výkonu exekúcie uvedené v časti odôvodnenia exekučného titulu, na podklade ktorého je exekúcia vykonávaná a na podklade ktorého bol spísaný aj samotný návrh na vykonanie exekúcie. Oprávnený nepredložil ani nenavrhol vykonať žiadny dôkaz, ktorý by mal osvedčiť jeho tvrdenie, že exekučný titul bol vydaný v konaní, v ktorom boli dodržané všetky zásady spravodlivosti, vrátane prihliadnutia na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenia alebo neprípustnosť použitia zmenky alebo rozpor s dobrými mravmi. Z listín, ktoré sú súčasťou spisu však vyplýva opak. Najmenej priznanie úroku z omeškania vo výške 0,25 % denne (91,25 % ročne) je možné považovať za rozporné s dobrými mravmi. Rozhodcovský súd podľa názoru súdu riadne nepreskúmal ani charakter právneho vzťahu oprávneného s povinným, keď sa žiadnym spôsobom nezaoberal skutočnosťou, či ide alebo nejde medzi účastníkmi o spotrebiteľsko-právny vzťah. Oprávnený uviedol, že dôkazy preukazujúce skutočnosti uvedené podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku sú súčasťou exekučného spisu, avšak neuviedol, o ktoré konkrétne dôkazy sa má jednať. Medzičasom podľa názoru oprávneného nedošlo k zmene skutkového stavu a k zmene obsahu dôkazov. Tejto skutočnosti možno prisvedčiť, avšak v tejto súvislosti je zároveň potrebné uviesť, že medzičasom došlo k podstatnej zmene zákona, ktorá odôvodňuje skúmať tieto skutočnosti iným spôsobom iným spôsobom a prípadne aj vyhodnotiť ich inak ako pri skúmaní zákonných podkladov pre vydanie poverenia na vykonanie exekúcie.

9. Súd preskúmaním spisového materiálu, doplnenia návrhu na vykonanie exekúcie predloženého oprávneným dospel k záveru, že oprávnený nespĺnil ani len formálne predpoklady ustanovenia § 243f ods. 1 Exekučného poriadku a v zákonnej lehote riadne nedoplnil návrh na vykonanie exekúcie, čo

zakladá dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku. S prihladnutím k tomuto zákonnému ustanoveniu a na základe skutočnosti, že platí prezumpcia dôvodov na zastavenie exekúcie, a že v konaní, v ktorom bol vydaný exekučný titul nebolo prihladnuté na neprijateľné zmluvné podmienky súd podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku exekúciu zastavil.

10. Po preskúmaní spisového materiálu, doplnenia návrhu na vykonanie exekúcie predloženého oprávneným súd dospel k záveru, že na predmetnú exekučnú vec sa vzťahuje § 243f v spojení s § 39 ods. 4 Exekučného poriadku. Nakoľko oprávnený podal riadne a včas doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie, súd ďalej v zmysle § 243§ ods. 6 Exekučného poriadku preskúmal, či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku.

11. Exekučným titulom v tomto konaní je rozhodcovský rozsudok, ktorým bol oprávnenému priznaný nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je označený ako fyzická osoba. Dňa 21.01.2016 doplnil oprávnený vyjadrenie k vzniku zmluvného vzťahu medzi ním a povinným, nárok z ktorého bol zabezpečený zmenkou a uplatnený v konaní vedenom rozhodcovským súdom. Súd z predložených listín zistil, že zmluva, ktorá založila právny vzťah medzi oprávneným a povinným je v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka zmluvou spotrebiteľskou, pričom oprávnený zatváral predmetnú zmluvu v rámci predmetu svojho podnikania a oproti tomu, povinný túto zmluvu v zmysle § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka uzatváral ako spotrebiteľ, teda nekonal v rámci predmetu podnikateľskej činnosti.

12. O trovách súdneho exekútora súd rozhodol v súlade s ust. § 203 ods. 1 Exekučného poriadku a ust. § 262 ods. 1, ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) a k náhrade trov súdneho exekútora zaviazal oprávneného, ktorý zavinil zastavenie exekúcie, pretože nedoplnil návrh na vykonanie exekúcie.

13. Proti uzneseniu podal včas odvolanie oprávnený. Odvolanie právne odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) C.s.p.. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie v celom rozsahu a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si uplatnil trovy konania.

14. Oprávnený odmieta posudzovanie povinného ako spotrebiteľa. Poukázal na skutočnosť, že dňa 12.03.2009 uzavrel s povinným zmluvu o úvere č. XXXXXXXX na základe ktorej bol povinnému poskytnutý úver na účel zamestnania. Povinný v zmluve o úvere uviedol a aj osobitne podpísal vyhlásenie, že poskytované peňažné prostriedky budú využité na tento účel. Podľa názoru oprávneného je dôležité, na aký účel bol úver poskytnutý, nie na aký účel povinný poskytnuté peňažné prostriedky v skutočnosti použil. Pri výklade pojmu spotrebiteľ je potrebné chrániť dobrú vieru druhej strany. Ak dodávateľ koná v dobrej viere, že druhá strana nie je spotrebiteľ, nemôže sa táto osoba dovolávať toho, že mala postavenie spotrebiteľa. Úvery poskytnuté na účel zamestnania, povolania, podnikania nemajú povahu spotrebiteľského úveru a ochrana spotrebiteľa o obmedzení a neskôr úplnom vylúčení zabezpečenia úveru zmenku sa na tieto úvery nevzťahuje.

15. Povinný sa k odvolaniu nevyjadril.

16. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné.

17. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

18. Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia je potrebné poukázať na skutočnosť, podľa ktorej základnú charakteristiku spotrebiteľských zmlúv upravuje Občiansky zákonník v ustanovení § 52. Podľa tohto ustanovenia spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody,

ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Odvolací súd poukazuje na základnú črtu spotrebiteľských zmlúv a to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úver poskytnutý oprávneným túto charakteristiku spĺňa. Súčasťou Zmluvy o úvere boli bez akýchkoľvek pochybností všeobecné obchodné podmienky úveru, ktoré povinný ovplyvniť nemohol, nakoľko boli už vopred pripravené pre veľký počet spotrebiteľov. Oprávnený má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov a v priebehu konania nebolo oprávneným preukázané, aby úver poskytol povinnému za účelom výkonu obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti tohto účastníka zmluvy. S prihliadnutím na možný výskyt zastierania skutočného účelu uzatvorenia zmluvy má v prípade pochybností dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru dodávateľ. Existujúce pochybnosti treba odstrániť spôsobom známym pre dôkazné konanie, čo znamená, že nespotebiteľský charakter musí byť preukázaný bezpečne spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti. Bezpečným preukázaním nemôže v žiadnom prípade byť len všeobecný nič nehovoriaci údaj o poskytnutí úveru na výkon povolania, ktorý neposkytuje odpoveď na otázku, aký konkrétny súvis má výkon povolania s uzatvorením konkrétnej zmluvy a či dlžník pri uzatváraní zmluvy konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Túto dôkaznú povinnosť si oprávnený nesplnil, čo má na posudzovanie právneho vzťahu vzniknutého medzi účastníkmi rovnaký vplyv, ako keby v zmluve účel uzatvorenia uvedený nebol. Podľa názoru Ústavného súdu Slovenskej republiky vysloveného v uznesení sp. zn. I. ÚS 243/07 „Ak sú v zmluve použité formulácie a pojmy, ktoré možno vykladať rozdielne, je spravodlivé vykladať ich v prospech strany, ktorá zmluvu nenapísala.“

20. Odvolací súd na potvrdenie správnosti vyššie uvedeného poukazuje aj na právny názor vyslovený v uznesení Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 18CoE/23/2019 zo dňa 26.08.2019: „V ohľade zdôvodnenia vzťahu medzi účastníkmi ako vzťahu spotrebiteľského je nutné uviesť, že preukázaním účelu poskytnutia úveru nemôže byť len všeobecný údaj v zmluve o poskytnutí úveru- „na výkon podnikania“, ktorý neposkytuje odpoveď na otázku, aký konkrétny súvis s predmetnou činnosťou odberateľa, teda povinného, vôbec uzavretie príslušnej zmluvy malo. Uvedené možno vyvodiť aj zo skutočností, že predmetná zmluva o úvere má povahu značne jednostranne adhézne zmluvy obsahujúcej veľké množstvo ustanovení znevýhodňujúcich povinného, ktorej obsah rozhodne nenasvedčuje tomu, že by jej uzatvoreniu predchádzali rokovania typické pre uzatváranie zmlúv medzi podnikateľmi. Najmä ak uzavretiu samotnej zmluvy predchádzala žiadosť povinného o uzavretie jednoduchej pôžičky, v ktorej nebol definovaný účel použitia peňažných prostriedkov, teda povinný nežiadal uzatvoriť podnikateľský úver. Jej forma na predtlačenom formulári skôr svedčí o skutočnosti, že bola uzatváraná bez hlbšej vzájomnej súčinnosti zmluvných strán. Nemožno teda opomenúť, že predmetná zmluva o úvere má podobu štandardnej formulárovej zmluvy, ktorá je typický tým, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch a spotrebiteľ spravidla jej obsah nemôže meniť vzhľadom na formulárovú predtlač. Zo žiadosti povinného o poskytnutie jednoduchej pôžičky a ani zo samotnej zmluvy o úvere nevyplýva či skutočne poskytnutý úver zodpovedá účelu podnikania povinného, a aký konkrétny súvis s takýmto podnikaním, či predmetom podnikateľskej činnosti povinného vôbec uzavretie príslušnej zmluvy má. Argumentácia oprávneného v tomto rozsahu je preto nedôvodná, ak navyše v prípade pochybností o tom, či ide, alebo nejde o zmluvu spotrebiteľskú, má dôkazné bremeno práve dodávateľ. Existujúce pochybnosti treba odstrániť spôsobom známym pre dôkazné konanie, spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Súdneho dvora EÚ z 3.septembra 2015 Vo veci C-110/14, Horatiu Ovidiu Costea proti SC Volksbank România SA, podľa ktorého „pojem „spotrebiteľ“ v zmysle článku 2 písm. b) smernice 93/13 má objektívnu povahu a nezávisí od konkrétnych vedomostí, ktoré môže dotknutá osoba mať alebo od informácií, ktoré táto osoba skutočne má k dispozícii.“

21. Z obsahu spisu vyplýva, že právny vzťah medzi oprávneným a povinným vznikol zmluvou o úvere zo dňa 12.03.2009. Exekučným titulom v tomto konaní je právoplatný a vykonateľný Rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu, spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s., Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava zo dňa 15.11.2010, ktorý vydal ustanovený rozhodca JUDr. Michal Rašľa. Návrh na vykonanie exekúcie spísal oprávnený u súdneho exekútora dňa 14.1.2011. Z obsahu tohto návrhu vyplýva, že jeho prílohou bol originál exekučného titulu, kópia exekučného titulu, kópia Zmluvy o úvere, plnomocenstvo udelené Advokátskej kancelárii Advocate, s.r.o., zmenka, kolok. Dňa 4.2.2011 bola súdu

prvej inštancie doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorej prílohu tvoril návrh na vykonanie exekúcie, exekučný titul, plnomocenstvo a kolková známka v hodnote 16,50 eur.

22. Dňa 26.3.2012 bolo Okresným súdom Poprad vydané poverenie na vymoženie uloženej povinnosti zaplatiť sumu 456,- eur, 6 % zákonný úrok ročne zo sumy 456,- eur od 4.9.2009 do zaplattenia, trovy konania 147,08 eur a trovy exekúcie.

23. Podľa ustanovenia § 39 odsek 4 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou oprávnený opíše aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným. Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

24. Podľa ustanovenia § 243f odsek 1 Exekučného poriadku, v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.

Podľa odseku 4 ,ak sa v konaniach podľa odseku 1 nepreukáže opak, platí, že sú tu dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m).

Podľa odseku 5, ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie nedoplní v lehote podľa odseku 1, súd exekúciu zastaví.

Podľa odseku 6, ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie doplní v lehote podľa odseku 1, súd preskúma či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m), a ak exekúciu nezastaví, rozhodne o pokračovaní exekúcie.

25. Podľa § 44 odsek 2 veta štvrtá a veta piata Exekučného poriadku, súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne aj vtedy, ak sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi. Proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti je prípustné odvolanie.

26. Podľa § 57 odsek 1 písm. m/ Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na

1. neprijateľné zmluvné podmienky,
2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo
3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

27. V priebehu exekúcie nadobudol dňa 23.12.2015 účinnosť zákon č. 438/2015 Z.z., ktorým boli zmenené a doplnené ustanovenia § 39 odsek 4, § 44 odsek 2, § 57 písm. m/, § 58 odsek 5 a § 243f Exekučného poriadku.

28. Oprávnený teda bol povinný doplniť návrh do 30 dní počítaných od 23.12.2015, teda najneskôr do 22.01.2016. V prípade ak tak Oprávnený neučiní, pričom ide o zákonnú lehotu, ktorej zmeškanie súd nemôže odpustiť, súd postupom podľa ustanovenia § 243f odsek 5 Exekučného poriadku je povinný exekúciu zastaviť. Z obsahu spisu vyplýva, že takýto návrh oprávnený v zákonnej lehote nedoplnil.

29. Odvolací súd poukazuje aj na právny názor Ústavného súdu Slovenskej republiky v uznesení sp.zn. III. ÚS 752/2016 zo dňa 8. novembra 2016, podľa ktorého „Podľa názoru ústavného súdu okresný súd v posudzovanej veci postupoval a rozhodol ústavne akceptovateľným spôsobom, keď predmetnú exekúciu zastavil podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku (hoci ho opomenul citovať) z dôvodu, že návrh na vykonanie exekúcie nebol v zmysle § 243f ods. 1 Exekučného poriadku doplnený podaním

doručeným v zákonnej lehote priamo exekučnému súdu. 20. Hoci znenie § 243f ods. 1 Exekučného poriadku výslovne neurčuje, komu bolo potrebné v ustanovenej lehote doručiť doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie (či exekučnému súdu, alebo súdnemu exekútorovi), z napadnutého uznesenia vyvoditeľný právny záver okresného súdu, že návrh bolo potrebné doplniť priamo exekučnému súdu, považuje ústavný súd za ústavne udržateľný, a to najmä vzhľadom na skutočnosť, že predmetné zákonom požadované doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie slúžilo vo vymedzených prípadoch na posúdenie prípustnosti ďalšieho pokračovania exekúcie, o ktorej bol oprávnený rozhodnúť výlučne exekučný súd, a nie súdny exekútor [§ 243f ods. 6 Exekučného poriadku (pozri napr. aj II. ÚS 615/2016, III. ÚS 564/2016)]. 21. Aj preto bolo tiež vecou náležitej odbornej starostlivosti a predvídavosti samotnej sťažovateľky, k predmetu činnosti ktorej patrí aj vymáhanie pohľadávok (vo väčšom rozsahu), aby doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie v konkrétnej veci doručila v zákonnej lehote aj príslušnému exekučnému súdu, nielen poverenému súdnemu exekútorovi. V nadväznosti na uvedené ústavný súd tiež poukazuje na to, že právne dôsledky vyplývajúce z právneho záveru okresného súdu zároveň prispievajú k naplneniu princípu právnej istoty účastníkov exekučného konania, keďže sa ním vylučujú možné pochybnosti o skutočnom čase vykonania zákonom požadovaného procesného úkonu, a teda o dodržaní či nedodržaní zákonom ustanovenej lehoty na jeho vykonanie. 22. Nad rámec už uvedeného ústavný súd pripomína, že obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy ani práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Podstatou je, aby postup súdu bol v súlade so zákonom, aby bol ústavne konformný a aby jeho rozhodnutie bolo možné kvalifikovať ako zákonné, preskúmateľné a bez znakov arbitrárnosti. Ak to tak je, ústavný súd nemá dôvod zasahovať do postupu a rozhodnutí všeobecných súdov, a tak vyslovovať porušenie základných práv (m. m. napr. I. ÚS 50/04, III. ÚS 162/05).

30. Exekučným titulom je vyššie uvedený vykonateľný rozsudok, z ktorého odôvodnenia vyplýva, že bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky. Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že sa súd nezaoberal možným spotrebiteľským charakterom právneho vzťahu medzi povinným ako zmenkovým dlžníkom a zmenkovým veriteľom, a z toho plynúcimi možnosťami obmedzenia alebo neprípustnosti použitia zmenky, alebo rozporu vystavenia zmenky s dobrými mravmi alebo so zákonom.

31. Povinnosť uvádzať skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným, a teda dopĺňať návrh podľa § 243f Exekučného poriadku sa týka každého oprávneného, ktorý si uplatňuje právo z exekučného titulu vydaného na základe zmenky, nie len toho, kto svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov, ale i toho, kto nadobudol právo z exekučného titulu zmluvou o postúpení. V prípade každej exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky, musí exekučný súd skúmať, či vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a ak áno, či bolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi. Tento postup sa týka všetkých exekúcií na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky. Preto každý oprávnený, ktorý si uplatňuje právo z exekučného titulu vydaného na základe zmenky, musí v návrhu na vykonanie exekúcie uviesť skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným a to i oprávnený, ktorý nadobudol právo zmluvou o postúpení pohľadávok. Rovnako v už prebiehajúcich exekúciách má povinnosť doplniť návrh v zmysle § 243f Exekučného poriadku každý oprávnený, ktorý si uplatňuje právo z exekučného titulu vydaného na základe zmenky, i oprávnený, ktorý nadobudol právo zmluvou o postúpení pohľadávok. Ak tieto skutočnosti nepozná alebo podklady na preukázanie vlastného vzťahu jeho právneho predchodcu s povinným nemá, musí si ich od právneho predchodcu zabezpečiť, inak nemôže dosiahnuť vymoženie pohľadávky v rámci exekúcie.

32. Povinnosť doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 odsek 4 Exekučného poriadku o rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným má každý oprávnený, ak je podkladom na vykonanie exekúcie rozhodnutie, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou.

33. Na záver odvolací súd poukazuje na uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky, a to na uznesenie sp. zn. I. ÚS 539/2016-38 zo dňa 14.09.2016, sp. zn. III. ÚS 778/2016-48 zo dňa 08.11.2016, sp. zn. II. ÚS 799/2016-8 zo dňa 27.10.2016, sp. zn. II. ÚS 780/2016-41 zo dňa 14.12.2016, uznesenie III. ÚS 849/2016-8, z ktorých vyplýva, že vyššie uvedená argumentácia prvoinštančného ako aj odvolacieho

súdu nepopiera podstatu a zmysel použitých zákonných ustanovení (§ 39 odsek 4 a § 243f Exekučného poriadku).

34. Z týchto dôvodov odvolací súd nepovažoval odvolanie oprávneného za dôvodné, a preto napadnuté uznesenie ako správne potvrdil v súlade s ustanovením § 387 odsek 1 a 2 C.s.p..

35. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 396 odsek 1 C.s.p. v spojení s § 255 odsek 1 C.s.p. tak, že povinnému a súdnemu exekútorovi, ktorí by mali mať s poukazom na úspech v odvolacom konaní nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ich náhradu nepriznal, pretože im v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

36. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).